मात्रक (von मात्र, मात्रा) am Ende eines comp. (f. मात्रिका) 1) n. = मात्र 1, a: गला गट्यतिमात्रकम् eine Strecke von R. Gorn. 1,79,27. Kaтыль. 39, 125. — 2) n. = मात्र 1, b, a: मस्त्रज्ञाकाणामात्रकात aus den blossen Hymnen und Brahmana Kumarıla bei Müller, SL. 187. 3170 adj. kaum -, eben geboren Kathas. 50,185. Am Ende eines adj. comp.: मीतालहमणामात्रकातपश्चिनादन्या न चानुत्रजेतु nur aus S. und L. bestehend Manavirak. 65,14. स्तन्यत्यागमात्रके वयसि im Alter, da man eben die Muttermilch aufgegeben hat, d. i. unmittelbar nach der Entwöhnung Uttararamak. 26, 10. — 3) n. = मात्र 1, b, β: भित्ता स्पाद्रास-मात्रकम Bhikshå bedeutet Bissen überhaupt, - schlechtweg H. 813. धेन्ग्रामात्रके H. an. 2,272. जेपा जेतव्यमात्रके AK. 2,8,2,42. 2,9,82. H. 793. 871. — 4) = \overline{H} \overline{A} ; am Ende eines adj. comp.: so und so gross, - lang u. s. w.: म्रङ्ग्छ॰ MBu. 3, 2616. R. 5, 6, 25. त्रिद्श्राीप॰ RAGH. 11,42. तेत्रे पाजनमात्रके H. 58. हापा॰ so lange dauernd wie der Schatten Kam. Nitis. 3, 10. — 5) ेमात्रिका f. = मात्रा b: ऋर्धमात्रिका eine halbe Mora RV. PRAT. 13, 20. श्रघमात्रक adj. eine halbe Mora enthaltend CRUT. 3.

मात्राकृत्सम् (मा॰ + कु॰) n. ein nur nach der Zahl der Moren gemessenes Metrum Colbba. Misc. Ess. II, 78. 135. Ind. St. 8, 288. 307. fgg. — Vgl. मात्रावृत्त.

मात्राभस्त्रा (मा॰ + भ॰) f. Geldbeutel Pankar. 265,8.12.

मात्रावत् (von मात्रा) adj. ein gegebenes Maass haltend Kars. Ça. 1,9, 7. 8,2,24. मुखं जीर्यति मात्रावत् Suça. 1,242,5.

मात्राविस्ति (मा॰ + व॰) m. ein best. öliges Klystier: स्रनुवासनभेद्श्य मात्राविस्तिह्दीहितः। पलद्वयं तस्य मात्रा तस्मार्द्धापि वा भवेत्॥ Сайв. Saйв. 3,5,2.

मात्रावृत्त (मा॰ + वृत्त) n. = मात्राकृद्म् Colebr. Misc. Ess. II, 153. 155. Verz. d. B. H. No. 1353. Verz. d. Oxf. H. 179, a, No. 457.

मात्राशित (मात्रा + श्र°) n. mässiges Essen; davon मात्राशितीय adj. darüber handelnd Vågbu. 1,8,1.

मात्राशिन् (मात्रा + म्रां°) adj. mässig essend VAGBH. 1,8,1.

मात्रासमक (मा॰ + स॰) n. ein best. Metrum Coleba. Misc. Ess. II, 86. 155. Ind. St. 8, 314. fgg. 317. fg.

मात्रिक (von मात्रा) adj. 1) am Ende eines comp.: भूगमात्रिकान्, wofür मृग (vielleicht auch मृगमात्रकान्) zu lesen ist, Antilopen überhaupt, alle Arten von Antilopen Suça. 2, 412, 4. — 2) eine Mora enthaltend: स्रकारस्य मात्रिकस्य दिमात्रिकस्य त्रिमात्रिकस्य Schol. zu VS.
Pair. 1,72. ष्रामात्रिका स्रकाराः Kaij. zu P. 8,4,68. — Vgl. स्र्णुमात्रिका

मात्रीकरू (1. मातर् + 1. करू), ॰ कोरोति zur Mutter machen P. 7, 4,

मात्रीय (von 1. मात्र्), °यति, °यते sich eine Mutter wünschen P. 7, 4, 27, Sch.

मात्मार् adj. = मत्मार् 1, b. ÇABDÂRTHAK. bei WILSON.

मात्मिरिक (von मत्मर m. oder मात्मर्य) adj. Neid —, Missgunst verrathend: वचम् Kam. Nitis. 8,80.

नात्मर्स (von मत्मर्) n. 1) Neid, Missgunst Maitajup. 3,5. MBH. 3,494. 15413. Suga. 1,4,10. 192, s. Kām. Nītis. 4,18. Spr. 109, v. 1. 2177. fg. Kathās. 55,83. Kir. 3,53. Bhāg. P. 3,29,8. Sāh. D. 199. Prab. 9,3. Verz. d. Oxf. H. 261,b,12. मात्मर्य कर् Missgunst an den Tag legen MBH. 15, 391. ञ् 5,1640. — 2) Unwille, Unzufriedenheit: ख्रेहा वस्तुनि मात्मर्यम्हो भिक्तरवस्तुनि Kathās. 21,49. — Vgl. दुर्मात्मर्य.

मारिसक s. मारिस्यक.

मारस्य (von मरस्य) 1) adj. vom Fisch herrührend, ihm eigen, ihn betreffend Çâñkh. Grid. 1,27. मोस Jâén. 1,257. ह्य Fischgestalt Bhâg. P. 1,3,15. 5,18,24. 8,24,2. श्रासन Verz. d. Oxf. H. 11, a, N. 1. न्याय Spr. 1707. पुराषा Mârk. P. S. 659, Çl. 4. Madhus. in Ind. St. 1,18,10. Verz. d. Oxf. H. 8, a, 3. 59, a, 40. 65, b, 2. 79, b, 31. ेन्स्य 65, b, 29. — 2) m. a) ein Fürst der Matsja Çat. Br. 13,5, a, 9. MBh. 5, 1846. Hariv. 9146. — b) N. pr. eines opferkundigen R shi TBr. 1,5, 2, 1. MBh. 12, 10875. Vâju-P. in VP. 277, N. 8 (मिरस्य v. l., चिरस्य VP.). Sañsk. K. 184, a, 10; vgl. auch AV. 19, 39, 9.

मात्स्यक = मात्स्य adj.: पुराषा MBH. 3, 12802. — Vgl. पापुरू °. मात्स्यगन्ध (von मतस्य °) m. pl. N. pr. eines Geschlechts Ind. St. 3,

460. — Vgl. मतस्यगन्ध. मात्स्यिक (von मतस्य) m. Fischer P.4, 4, 35. Fälschlich मात्सिक P. 1, 1, 68, Vårtt. 4, Sch.

मात्स्यय (wie eben) m. pl. das Volk der Matsja MBH. 5,663.

माथ m. 1) (nom. act. von 1. मय) = मथ g a ņ a डेंक्लारि zu P. 3,1,140. = मन्यन Çabpar. im ÇKDr. das Aufreiben, Zunichtemachen: कार्ममाथ-कृत् (आदिनाथ) Çatr. 2, 1. — 2) Weg Trik. 2, 1, 19. Garabe. bei Wilson; vgl. माठ.

मायर्जे m. patron.: विदेधा मायदा: Çat.Ba. 1, 4, 4, 10. 17. — Vgl. मायदा मायितिक adj. von मियत P. 5, 3, 83, Vartt. 7 und 7, 3, 50, Vartt. 2. मायुर् 1) adj. f. ई aus Mathura kommend, dort geboren, zu M. in Beziehung stehend Sch. zu P. 4, 2, 109. 3, 25. Vop. 7, 15. विधावस्पुत्र Kathàs. 36, 73. 37, 100. निर्म्ह Fürst von Hariv. 4277. 6304. भूमि 6390. प्राह्मीव (कृष्तस्य) 6989. कत्त्य 2339. 11047. subst. ein Bewohner von Mathura, du. Hariv. 5306. pl.: राजेन्द्र मायुराणाम् (मयु॰ die neuere Ausg.) 6313. Kathàs. 12, 179. 184. Mark. P. 58, 7. Verz. d. Oxf. H. 62, b, 12. मधूनाम् = मायुराणाम् Schol. zu MBH. 3, 12589. मायुरान् प्रस्नेनाम् विषयान्त्रभूते पुरा das Gebiet von Mathura Bhâc. P. 10, 1, 27. — b) zu Mathura (N. pr. eines Mannes) in Beziehung stehend: वंश Verz. d. Oxf. H. 143, a, No. 292. 398, b, No. 152. von Mathura (= Madhura) verfasst: वित्ति (v. 1. माधुरी) Par. in Ind. St. 5,69. von Mathura natha verfasst: रिटपनी Verz. d. Oxf. H. 241, b, No. 591. — 2) m. N. pr. a) eines Sohnes des Kitragupta Verz. d. Oxf. H. 341, b, No. 799. — b)